

Czwartek, 6 września 2007 r.

11. podkreśla, że wszelkie zmiany w systemie zarządzania powinny obowiązkowo obejmować odpowiednie i wystarczające z finansowego punktu widzenia mechanizmy kompensacyjne, co wymaga przeprowadzenia analizy skutków społeczno-gospodarczych ostatecznego wniosku i wzywa Komisję do opracowania tych mechanizmów równocześnie z nowym systemem zarządzania i w miarę możliwości do zintegrowania obydwu instrumentów;
12. zwraca uwagę na fakt, że wobec złego stanu zasobów rybnych w wodach europejskich, jak i trudności, w obliczu których stoi sektor rybołówstwa w UE, należy niezwłocznie podjąć działania, i że kolejne opóźnienia doprowadzą jedynie do dalszych trudności w sektorze, a odzyskanie przez niego rentowności jeszcze bardziej się opóźni;
13. wzywa do przeprowadzenia wspomnianych działań przed podjęciem decyzji i w związku z tym zwraca się o otwartą i większościową debatę, w której przeanalizowane zostaną inne możliwe podejścia do zarządzania w celu uzyskania jak najszerzego porozumienia w sprawie zmian, jakie należy wprowadzić we wspólnotowej polityce zarządzania;
14. w ostatecznym rozrachunku opowiada się za stopniowym wprowadzeniem systemu, którego ukoronowaniem będzie polityka rybacka coraz lepiej dostosowana do biologicznych możliwości odtwarzanych zasobów, tak aby trwałość zasobów wspólnotowych stała się raczej gwarancją niż przedmiotem obaw, która będzie postrzegana w ten sposób wszędzie tam, gdzie w obiegu są wspólnotowe produkty rybołówstwa, zapewniającą flocie stabilność i umożliwiającą prawidłowe planowanie w coraz dłuższej perspektywie, a także prowadzącą do stabilnego systemu dostępu do zasobów, w którym TAC lub kwoty połowowe będą modyfikowane tylko w pojedynczych przypadkach i w sposób półautomatyczny, a nie z roku na rok i na podstawie kryteriów innych niż czysto naukowe;
15. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P6_TA(2007)0383

Przegląd dorobku prawnego w dziedzinie ochrony konsumentów

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 września 2007 r. w sprawie Zielonej księgi w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie ochrony konsumentów (2007/2010(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Zieloną księgę w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie praw konsumenta (COM(2006)0744) i Kompendium WE w zakresie ochrony konsumentów — analiza porównawcza ⁽¹⁾,
- uwzględniając obowiązujące prawodawstwo wspólnotowe w dziedzinie ochrony konsumentów, handlu elektronicznego i rozwoju społeczeństwa informacyjnego,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie europejskiego prawa umów i rewizji dorobku prawnego: kierunek ⁽²⁾, swoją rezolucję z dnia 7 września 2006 r. w sprawie europejskiego prawa umów ⁽³⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie zaufania konsumentów do środowiska cyfrowego ⁽⁴⁾,
- uwzględniając przesłuchanie publiczne w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie ochrony konsumentów europejskich, które odbyło się w Parlamencie Europejskim w dniu 10 kwietnia 2007 r.,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/consumers/cons_int/safe_shop/acquis/comp_analysis_en.pdf.

⁽²⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, str. 109.

⁽³⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, str. 247.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P6_TA(2007)0287.

Czwartek, 6 września 2007 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinię Komisji Gospodarczej i Walutowej, a także Komisji Prawnej (A6-0281/2007),
 - A. mając na uwadze, że 48 % detalistów jest przygotowanych do transakcji transgranicznych, lecz jedynie 29 % spośród nich rzeczywiście je przeprowadza; mając również na uwadze, że 43 % detalistów uważa, że sprzedaż transgraniczna wzrosłaby, gdyby przepisy regulujące transakcje z konsumentami były jednakowe w całej Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
 - B. mając na uwadze, że połowa Europejczyków (50 %) wykazuje większą nieufność wobec zakupów transgranicznych niż wobec zakupów lokalnych oraz że dwie trzecie spośród nich (71 %) uważa, że podczas zakupów transgranicznych trudniej jest rozwiązać niektóre problemy, dotyczące na przykład skarg, odesłania towaru, obniżek cen lub gwarancji ⁽²⁾,
 - C. mając na uwadze, że główny cel przeglądu polega na urzeczywistnieniu wewnętrznego rynku konsumentów przy jednoczesnym zapewnieniu równowagi pomiędzy wysokim poziomem ochrony konsumentów a konkurencyjnością przedsiębiorstw,
 - D. mając na uwadze, że 90 % przedsiębiorstw w Europie to bardzo małe przedsiębiorstwa, które z racji swej istoty budują bezpośrednie i oparte na zaufaniu relacje z konsumentem, z reguły w silnym wymiarze lokalnym, i że należy uwzględnić ten szczególny charakter podczas przeglądu prawa wspólnotowego w zakresie ochrony konsumenta,
 - E. mając na uwadze, że podejście polegające na harmonizacji minimalnej mija się z celem harmonizacji, i że w ciągu dwudziestu lat prac nad prawem w zakresie ochrony konsumenta nie udało się w ramach tego podejścia stworzyć z korzyścią dla obywateli zintegrowanego rynku wewnętrznego w handlu detalicznym,
 - F. mając na uwadze konieczność uproszczenia ośmiu dyrektyw ⁽³⁾ dotyczących ochrony praw konsumenta wymienionych w zielonej księdze w celu uniknięcia fragmentaryzacji oraz zmodernizowania wspólnotowego prawa konsumenckiego,
 - G. mając na uwadze chęć dokończenia, z korzyścią dla 493 mln konsumentów Wspólnoty, tworzenia rynku wewnętrznego oraz usunąć ograniczenia konkurencyjności istniejące nadal w prawie o umowach i o prowadzeniu działalności gospodarczej,
 - H. mając na uwadze, że w celu zwiększenia zaufania Europejczyków do rynku wewnętrznego należy zapewnić większą pewność prawną zarówno konsumentom, jak i podmiotom gospodarczym oraz zagwarantować skuteczne stosowanie obowiązującego prawa,
 - I. mając na uwadze, że przegląd, który dotyczyć będzie prawa umów konsumenckich, powinien opierać się na aktualnie prowadzonych pracach w zakresie prawa umów i pracach nad wspólnym systemem odniesienia dla europejskiego prawa umów oraz łączyć się z nim w sposób spójny,
1. z zadowoleniem przyjmuje przedstawioną przez Komisję Zieloną księgę w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie praw konsumenta, a w szczególności wyrażony w niej cel, jakim jest modernizacja, uproszczenie i ulepszenie otoczenia regulacyjnego dla przedsiębiorców i konsumentów, co ułatwi handel transgraniczny i zwiększy zaufanie konsumentów;

⁽¹⁾ Stanowisko przedsiębiorstw wobec sprzedaży transgranicznej i ochrony konsumentów, Eurobarometr, punkt 186, grudzień 2006 r.

⁽²⁾ Ochrona konsumentów na rynku wewnętrznym, Eurobarometr, punkt szczegółowy 252, wrzesień 2006 r.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 85/577/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa (Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 31).

Dyrektywa Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (Dz.U. L 158 z 23.6.1990, str. 59).

Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95 z 21.4.1993, str. 29).

Dyrektywa 94/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 1994 r. w sprawie ochrony nabywców w odniesieniu do niektórych aspektów umów odnoszących się do nabywania praw do korzystania z nieruchomości w oznaczonym czasie (Dz.U. L 280 z 29.10.1994, str. 83).

Dyrektywa 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość (Dz.U. L 144 z 4.6.1997, str. 19).

Dyrektywa 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz.U. L 80 z 18.3.1998, str. 27).

Dyrektywa 98/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, str. 51).

Dyrektywa 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz.U. L 171 z 7.7.1999, str. 12).

Czwartek, 6 września 2007 r.

ZAKRES STOSOWANIA PRZEGLĄDU DOROBKU PRAWNEGO

2. zaleca, aby w procesie przeglądu skupiono się na aktualizacji oraz harmonizacji ośmiu dyrektyw dotyczących ochrony praw konsumenta wymienionych w zielonej księdze; wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi i Radzie sprawozdania na temat wykonania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) ⁽¹⁾, wskazującego na kwestie problemowe w dziedzinie zaufania konsumenta;
3. uważa za niezbędne podjęcie przez prawodawcę wspólnotowego działań mających na celu wyeliminowanie wszelkich niespójności w podlegających przeglądowi dyrektywach dotyczących praw konsumentów;
4. wyraża przekonanie, że niezbędne jest wypracowanie jasnego poglądu na to, jak na poziomie UE funkcjonują i współdziałają ze sobą różne systemy prawne i regulacyjne, które mają wpływ na konsumentów oraz działalność objętą prawem handlowym, a w szczególności na związek pomiędzy poszczególnymi instrumentami wypracowanymi przez omawiany przegląd dorobku prawnego a instrumentami regulującymi normy kolizyjne ⁽²⁾ oraz innymi, powstałymi w oparciu o zasadę kraju pochodzenia (np. dyrektywa o handlu elektronicznym);

OGÓLNE PODEJŚCIE LEGISLACYJNE

Wybór podejścia mieszanego

5. preferuje przyjęcie podejścia mieszanego lub łączonego, tj. instrumentu przekrojowego mającego na celu przede wszystkim ujednoczenie obowiązującego prawodawstwa i powalającego na uzupełnienie braków, poprzez powiązanie, na podstawie obowiązującego prawa, niektórych kwestii wspólnych dla wszystkich dyrektyw; uważa, że kwestie szczegółowe, które nie wchodzą w zakres zastosowania instrumentu przekrojowego, winny nadal być określane oddzielnie dla każdej z dyrektyw sektorowych;
6. uważa, że instrument przekrojowy przez wzgląd na ewentualną konieczność dokonania przeglądu powinien być poddawany regularnej kontroli, a także ocenie pod kątem skuteczności i wpływu;
7. opowiada się natomiast przeciw wykorzystywaniu przeglądu wspólnotowego dorobku prawnego do rozszerzania zakresu istniejących dyrektyw sektorowych bądź dodawania dodatkowych dyrektyw;

Zakres stosowania instrumentu przekrojowego

8. uważa, że instrument przekrojowy powinien być stosowany możliwie najobszerniej i obejmować wszystkie umowy zawarte z konsumentami, zarówno transakcje krajowe jak i transgraniczne, tak aby uniknąć wprowadzenia nowego elementu złożoności w wyniku nałożenia na konsumentów różnych systemów prawnych w zależności od charakteru transakcji;

Stopień harmonizacji

9. przypomina, że harmonizacja nie może prowadzić do obniżenia poziomu ochrony konsumentów wynikającego z niektórych przepisów krajowych, lecz powinna doprowadzić do porównywalnego poziomu ochrony konsumentów we wszystkich państwach członkowskich;
10. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie instrumentu horyzontalnego i uznaje potencjalne korzyści wynikające z dyrektywy nazwanej przez niektórych podstawową dyrektywą o prawach konsumenckich; proponuje, aby instrument przekrojowy z przekrojowymi obszarami tematycznymi, który ma posłużyć do zwiększenia spójności pojęć i usunięcia braków i nieścisłości, opierał się na zasadzie pełnej docelowej harmonizacji;
11. proponuje, aby narzędzia sektorowe będące przedmiotem tego przeglądu opierały się na zasadzie minimalnej harmonizacji, a także zasadzie wzajemnego uznawania w kwestiach dotyczących koordynowanej dziedziny; odnotowuje niemniej, że nie wyklucza to pełnej ukierunkowanej harmonizacji w przypadku, gdy okazuje się ona konieczna dla konsumentów i podmiotów gospodarczych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 17.7.2000, str. 1.

⁽²⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (COM(2005)0650) oraz rozporządzenie (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczące prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II) (Dz.U. L 199 z 31.7.2007, str. 40).

Czwartek, 6 września 2007 r.

12. przypomina, że zgodnie z obowiązującymi przepisami w dziedzinach nieobjętych harmonizacją zastosowanie mają przepisy międzynarodowego prawa prywatnego, w szczególności Konwencja rzymska z dnia 19 czerwca 1980 r. o prawie właściwym dla zobowiązań umownych (Rzym I); w związku z powyższym podczas trwających rozmów należy unikać rozbieżności pomiędzy ww. konwencją i konkretnymi wspólnotowymi aktami prawnymi;

13. zaleca włączenie do instrumentów sektorowych klauzuli o rynku wewnętrznym w celu umożliwienia konsumentom pełnego korzystania z zalet rynku wewnętrznego;

TREŚĆ INSTRUMENTU PRZEKROJOWEGO ORAZ REAKCJE NA ZIELONĄ KSIĘGĘ

14. zwraca uwagę na fakt, że załącznik 1 do zielonej księgi w pkt. 4 i 5 zawiera długą listę odnoszących się do umów konsumenckich kwestii z zakresu prawa umów, niektóre z tych kwestii zostały już poruszone w kontekście prac nad CFR, a wiele z nich ma charakter niezmiernie „polityczny”, co oznacza, że jeżeli określona zasada ogólna miałaby stać się częścią ujednoliconego instrumentu na poziomie UE, konieczne będzie przeprowadzenie szeroko zakrojonej (w tym publicznej) debaty i analiz;

15. popiera włączenie do instrumentu przekrojowego niektórych zagadnień przekrojowych, obowiązujących dla wszystkich umów konsumenckich, o ile zwiększają spójność wspólnych definicji, ogólnych zasad dotyczących wymogów informacyjnych oraz sprzyjają określeniu funkcjonowania prawa odwołania i odstąpienia od umowy;

Definicje pojęć „konsument” i „przedsiębiorca”

16. uważa, że definicje pojęć „konsument” i „przedsiębiorca” nie są spójne ani w prawodawstwie wspólnotowym, ani w ustawodawstwach krajowych, dlatego też należy je sprecyzować w instrumencie przekrojowym w stopniu, w jakim określają one zakres stosowania prawa konsumenckiego;

17. uważa, że należy koniecznie uznać za „konsumenta” każdą osobę fizyczną działającą w celach, które nie są związane z jej działalnością zawodową; uważa również, że należy uznać za „przedsiębiorcę” każdą osobę działającą w ramach swej działalności zawodowej;

18. proponuje ponadto, aby do instrumentu przekrojowego włączono dalsze definicje, takie jak „pismo” i „trwałe nośniki”;

Ogólna klauzula dobrej wiary i rzetelności

19. sprzeciwia się włączeniu do instrumentu przekrojowego ogólnej klauzuli dobrej wiary i rzetelności w odniesieniu do umów konsumenckich;

Nieuczciwe klauzule umowne

Zakres stosowania

20. nie uznaje za istotne stosowania zasad dotyczących nieuczciwych klauzul umownych do klauzul będących przedmiotem indywidualnych negocjacji, aby w ten sposób uniknąć ograniczania swobody kontraktowej stron zawierających umowę;

Wykaz klauzul

21. uważa, że zwiększenie zaufania konsumentów do rynku wewnętrznego wymaga wprowadzenia mechanizmu większej ochrony przy jednoczesnym zachowaniu marginesu elastyczności; domaga się od Komisji dogłębnego rozpatrzenia wykorzystania formuły łączącej czarną listę klauzul uznanych za nieuczciwe w każdych okolicznościach, szarą listę klauzul objętych domniemaniem nieuczciwości oraz pozostałe klauzule, w przypadku których konsument musiałby wykazać nieuczciwy charakter na drodze sądowej w oparciu o jednolite i uprzednio określone kryteria;

Zakres kontroli nieuczciwych klauzul umownych

22. odrzuca rozszerzenie kontroli nieuczciwych klauzul umownych na wszystkie najważniejsze klauzule umowne, w tym klauzule dotyczące głównego przedmiotu umowy i ceny ze względu na zasadę swobody w dziedzinie umów;

Czwartek, 6 września 2007 r.

Skutki umowne niespełnienia obowiązków informacyjnych

23. uważa, że na obecnym etapie określanie ogólnych uregulowań dotyczących skutków umownych niespełnienia obowiązków informacyjnych, które wzięłyby pod uwagę cechy poszczególnych umów, jest kwestią złożoną;

Prawo odstąpienia od umowy

Długość okresu prawa odstąpienia od umowy i zasady obliczania

24. podkreśla konieczność ujednoczenia zasad dotyczących wyjściowego momentu naliczania okresu i obliczania długości okresu i preferuje obliczanie długości okresu według dni kalendarzowych, tak aby zwiększyć pewność prawną transakcji;

25. uważa, że długość okresów musi być zharmonizowana w przypadku gdy jest to obiektywnie uzasadnione;

Sposoby korzystania z prawa do odstąpienia od umowy

26. podkreśla, że zaufanie konsumentów do rynku wewnętrznego będzie większe, jeżeli zgodnie z instrumentem przekrojowym konsument będzie mógł w dowolny sposób odstąpić od umowy; uważa, że warunki odstąpienia od umowy powinny zostać ujednoczone, aby poprawić bezpieczeństwo prawne zarówno dla konsumenta, jak i dla podmiotów gospodarczych; uważa również, że instrument przekrojowy powinien potwierdzać fakt, że konsumenci nie ponoszą z tego tytułu żadnych kosztów poza bezpośrednimi kosztami zwrotu towarów;

27. uważa, że w przypadku instrumentu przekrojowego państwa członkowskie mogą przewidzieć na poziomie krajowym odstępstwa od prawa odstąpienia od umowy, jeżeli umowa została sporządzona w formie aktu notarialnego;

28. uważa, że wprowadzenie ujednoczonego formularza powiadomienia o odstąpieniu od umowy we wszystkich językach Wspólnoty uprościłoby procedury, obniżyło koszty oraz podniosło przejrzystość oraz zaufanie konsumentów;

Wprowadzenie powszechnych umownych środków odwoławczych

29. wyraża opinię, że wprowadzenie ogólnych środków odwoławczych wykracza poza zakres przeglądu w zakresie, w jakim podlega ono prawu umów obowiązującemu w państwach członkowskich;

30. przypomina o dyskusji w sprawie grupowych środków odwoławczych i jest zdania, że warto nadal je rozważyć;

Szczególne zasady obejmujące sprzedaż konsumencką

Zakres przedmiotowy (rodzaje umów)

31. uważa za właściwe rozpatrzenie kwestii związanych z ochroną konsumentów w przypadku, gdy zawierają oni umowy dotyczące dostawy zasobów cyfrowych, oprogramowania i danych, w odniesieniu do ochrony, którą zapewnia dyrektywa 1999/44/WE w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji; zwraca się do Komisji o przeanalizowanie tego zagadnienia w sposób szczegółowy w celu określenia, czy właściwym rozwiązaniem będzie zaproponowanie jednego lub więcej uregulowań szczegółowych, czy też rozszerzenie zasad ustanowionych we wspomnianej dyrektywie na tego typu umowy;

Sprzedaż towarów używanych na aukcjach publicznych

32. proponuje, aby wykluczyć tę dziedzinę z zakresu stosowania instrumentu przekrojowego i zaleca, aby utrzymać pozostawioną państwom członkowskim możliwość przyjęcia rozwiązania, zgodnie z którym pojęcie towarów konsumenckich nie obejmuje towarów używanych sprzedawanych na aukcjach publicznych; zaleca jednak przyjęcie specjalnych przepisów regulujących aukcje internetowe;

Definicja pojęcia dostawy i uregulowania dotyczące przejścia ryzyka

33. uważa, że pojęcie dostawy i uregulowania dotyczące przejścia ryzyka są ściśle ze sobą powiązane; proponuje zatem włączyć do instrumentu przekrojowego wspólną definicję dostawy, w której priorytet miałaby zasadniczo umowa;

Czwartek, 6 września 2007 r.

Zgodność towarów

34. uważa, że instrument przekrojowy mógłby korzystnie przedłużyć okres gwarancji prawnej o okres poświęcony na naprawę;
35. podkreśla jednak, że instrument przekrojowy nie powinien zawierać specjalnych zasad dotyczących towarów używanych, tak aby uszanować zasady przyjmowane przez państwa członkowskie zgodnie z ich własną tradycją prawną;

Ciężar dowodu

36. proponuje utrzymać zasadę wzruszalnego domniemania w aktualnej formie;

Środki mające na celu przywrócenie zgodności towaru z umową

Porządek odwoływania się do poszczególnych środków

37. uważa, że instrument przekrojowy mógłby uporządkować dostępne środki naprawcze w przypadku nieprawidłowego wykonania umowy, gdyż rozwiązanie umowy sprzedaży powinno być ograniczone do przypadków całkowitego niewykonania umowy lub do szczególnie poważnych przypadków naruszenia postanowień umowy;

Powiadomienie o braku zgodności

38. uznaje za istotne, aby instrument przekrojowy wyeliminował różnice, istniejące w dziedzinie powiadomiania o braku zgodności, które są obecnie źródłem pomyłek;

Odpowiedzialność bezpośrednia producenta w przypadku niezgodności towaru z umową

39. uważa, że nie należy wprowadzać bezpośredniej odpowiedzialności producenta w przypadku niezgodności towaru z umową;

Gwarancja handlowa

40. podkreśla, że wszystkie kwestie związane z gwarancją handlową (treść, przeniesienie, ograniczenie) nie wynikają z ram prawnych, lecz z zasady swobody kontraktowej, dlatego też nie należy ich uwzględniać w instrumencie przekrojowym;

ZIELONA KSIĘGA A EUROPEJSKIE PRAWO UMÓW

41. nalega, aby niniejszy przegląd, który dotyczy będzie umów z konsumentami, został w sposób spójny zintegrowany z pracami nad prawem umów w ramach trwałego procesu wypracowania wspólnego systemu odniesienia; podkreśla ponadto, że niniejszy przegląd oraz prace nad wspólnym systemem odniesienia winny uzupełniać się nawzajem przy uznaniu faktu, że osiągnięcie spójności pomiędzy nimi nie będzie utrudniało procesu przeglądu, ani go opóźniało;

SKUTECZNE STOSOWANIE PRAWA KONSUMENCKIEGO

42. podkreśla konieczność zapewnienia skuteczności prawa konsumenckiego, tak aby wzmocnić zaufanie konsumentów do rynku wewnętrznego;
43. wzywa Komisję do poprawy istniejących przepisów z zakresu ochrony i informowania konsumentów oraz do zapewnienia należytego stosowania i poszanowania obowiązujących zasad;
44. domaga się od Komisji dokonania szczegółowej analizy wpływu wszelkich środków zaproponowanych w ramach niniejszego przeglądu w celu zagwarantowania, że przyczyniają się one do podwyższenia poziomu zaufania konsumenta i nie obciążają niepotrzebnie przedsiębiorstw, zwłaszcza małych i średnich, a także przyczyniają się do ukończenia budowy rynku wewnętrznego;
45. domaga się od Komisji, aby skoordynowała swe działania wewnętrzne oraz położyła nacisk na opracowanie spójnych przepisów sektorowych;
46. zaleca skrupulatne przestrzeganie zasad lepszego stanowienia prawa;

Czwartek, 6 września 2007 r.

47. zobowiązuje państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy pomiędzy organami krajowymi odpowiedzialnymi za stosowanie prawa konsumenckiego i ułatwienia konsumentom dostępu do odwołań sądowych lub pozasądowych w celu egzekwowania ich praw na szczeblu europejskim;
48. wzywa państwa członkowskie do podjęcia odpowiedzialności za zakończenie budowy rynku wewnętrznego towarów i usług oraz do powstrzymania się od zbyt nadmiernej regulacji poprzez nakładanie wymogów nieistniejących w prawodawstwie wspólnotowym w dziedzinie ochrony praw konsumenta; domaga się od państw członkowskich uzgodnienia spójnej strategii harmonizacji przepisów w tej dziedzinie w połączeniu z klauzulą rynku wewnętrznego, która podniesie poziom zaufania konsumenta do funkcjonowania tego rynku;
49. popiera obecne i planowane inicjatywy Komisji w zakresie edukacji konsumentów; wyraża opinię, że więcej można by dokonać również poprzez współpracę między rządami i przedsiębiorstwami w celu propagowania prowadzenia wysokiej jakości szkoleń w sektorze finansowym, z myślą o podniesieniu kultury finansowej, jakości produktów i legitymacji sektora jako całości; z zadowoleniem przyjmuje zleczone badania dotyczące inicjatyw na rzecz ogólnej kultury finansowej w Unii Europejskiej, których wyniki mają być przedstawione pod koniec 2007 r.;
50. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0384**Birma****Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 września 2007 r. w sprawie Birmy***Parlament Europejski,*

- uwzględniając pierwsze oficjalne posiedzenie Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Birmy, które odbyło się w dniu 29 września 2006 r.,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ Ban Ki-moona z dnia 18 lipca 2007 r. oraz pismo z dnia 1 sierpnia 2007 r. skierowane do niego przez 92 birmańskich posłów elektów, zawierające propozycję narodowego pojednania i demokratyzacji w Birmie,
- uwzględniając bezprecedensowe potępienie w dniu 28 czerwca 2007 r. przez przewodniczącego Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża Jakoba Kellenbergera przypadków łamania międzynarodowego prawa humanitarnego dokonywanego wobec osób cywilnych i osób zatrzymanych przez rząd Birmy oraz jego żądanie podjęcia przez rząd Birmy natychmiastowych działań w celu położenia kresu łamaniu prawa i uniknięcia nowych przypadków jego naruszania,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 481/2007 z dnia 27 kwietnia 2007 r.⁽¹⁾ odnawiające środki ograniczające skierowane przeciwko Birmie,
- uwzględniając decyzję o odnowieniu ograniczeń importowych zawartych w akcie z 2003 r. dotyczącym wolności i demokracji w Birmie, podjętą przez rząd USA w dniu 1 sierpnia 2007 r.,
- uwzględniając publiczne wezwanie skierowane do Chin w dniu 23 sierpnia 2007 r. przez przewodniczącego międzyparlamentarnej grupy Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) Zaida Ibrahima, aby użyły one swoich wpływów w celu rozwiązania kryzysu w Birmie,
- uwzględniając ósmą konferencję ministrów spraw zagranicznych Asia-Europe Meeting (ASEM), która odbyła się w Niemczech w dniach 28-29 maja 2007 r.,
- uwzględniając oświadczenie ruchu Studenci Pokolenia 88 z dnia 8 sierpnia 2007 r. z okazji 17 rocznicy zwycięstwa Narodowej Ligii na rzecz Demokracji (NLD) w wyborach parlamentarnych z dnia 27 maja 1990 r., potępiające propozycje zmian konstytucyjnych zgłoszone przez Konwent Narodowy, który w dniu 18 lipca 2007 r. wkroczył w swą końcową fazę,

⁽¹⁾ Dz.U. L 111z 28.4.2007, str. 50.